

Predica de la Zürich

Duminică, 28 februarie 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fil. 3:12-21**: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. Gândul acesta, dar, să ne însuflețească pe toți care suntem desăvârșiți; și, dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință. Dar, în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel. Urmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveți în noi.

Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecule, și slava lor este în rușinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ.

Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-și supune toate lucrurile”.

Fil. 4:6-7: „Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus”.

Îi aducem mulțumire Domnului că astăzi putem fi din nou în acest loc ca să ascultăm Cuvântul Lui și să fim binecuvântați. Fie ca această zi să fie ziua pe care a făcut-o Domnul pentru noi toți. În cuvântul de început am auzit deja un Cuvânt puternic. Noi suntem conștienți și alergăm spre țintă uitând tot ceea ce este în urma noastră.

Ne aruncăm înainte, cu privirea spre țintă ca să vedem ceea ce am crezut. Tânjim ca Domnul să Se reîntoarcă și să ne ia Acasă în slava Lui.

Înainte să intrăm în cercetarea amănunțită a Cuvântului, doresc să dau o mărturie scurtă despre ultima călătorie. A fost una dintre cele mai lungi și grele călătorii, dar Dumnezeu a dăruit har peste măsură. Mai întâi am zburat în Hong Kong, apoi la Manila, la Malaezia, pe urmă la Cambodgia și mai departe la Bangkok. De la aeroport la adunare, de la adunare la hotel și de acolo mai departe. Dumnezeu deschide ușile. Apoi te gândești că și acolo se înregistrează în diferite limbi, se multiplică și apoi totul este distribuit. Este frumos că Dumnezeu cheamă afară din toate popoarele, din toate limbile și din toate națiunile. Este frumos că Evanghelia deplină este vestită tuturor neamurilor ca să slujească de mărturie. Domnul nostru a spus: „Apoi va veni sfârșitul”.

Astăzi avem oaspeți deosebiți din Brazilia. Îi suntem mulțumitori Domnului pentru ceea ce s-a întâmplat acolo în ultimii ani. Dumnezeu a dăruit har și din nou har ca să aibă loc reorientarea înapoi la Cuvânt. Noi și acolo am primit har. În anul 1970 noi am făcut începutul, am propovăduit Cuvântul și acolo; au trecut mulți ani de atunci. Noi am instalat acolo două tipografii și am făcut tot posibilul pentru ca ultimul mesaj să fie distribuit. Pe urmă s-a infiltrat influența americană și acolo era vorba doar de proroc, era vorba doar de fratele Branham. Nu mai era vorba de Domnul nostru, nu mai era vorba de Evanghelia deplină sau despre ceea ce a făcut Domnul pentru noi. Doar bărbatul era împins în față. Pe fiecare platformă era pregătit un scaun ca atunci când „fratele Branham ar fi înviat din morți el să se așeze pe acel scaun ca să-și poată începe ultima lui slujbă”. Au fost ani și ani cu mari dureri. Dar după aceea Dumnezeu a dăruit din nou har. Atunci și acum, Dumnezeu l-a folosit în mod deosebit pe fratele Helmuth Miskys ca să putem avea adunări în diferite localități de acolo. A fost cu adevărat o străpungere înapoi la original, o străpungere înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, o străpungere înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul Său.

Scumpi frați și surori, în acest loc noi am accentuat și aceasta de fiecare dată: Dumnezeu folosește diferite vase, dar cinstea și lauda I se cuvine doar lui Dumnezeu; nu vasului. Ce a spus fratele Branham? El s-a comparat cu un microfon și a spus: microfonul este aici, dar trebuie să existe o voce care vorbește în acest microfon pentru ca să aibă efect.

Dumnezeu l-a putut folosi pe robul Său ca să ne aducă înapoi la Cuvânt, la Dumnezeu. Nu o nouă direcție de credință, nu o nouă religie, ci înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt.

Da, Îi mulțumim Domnului din toată inima. Este puternic să vezi ceea ce face Dumnezeu. Noi observăm că suntem foarte aproape de sfârșit. La sfârșit va fi o Mireasă fără pată, fără zbârcitură, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt. Ea va fi pregătită să-L întâmpine pe Mire. Suntem mulțumitori din inimă că în toate timpurile Dumnezeu a putut folosi oameni.

Voi scumpilor din Elveția, dați-vă odată seama, dacă n-ar fi existat bărbații lui Dumnezeu din Elveția din timpul Reformei, ar fi fost un Huldrych Zwingli? N-ar fi fost niciodată, dacă în anul 1531 n-ar fi existat biruința Reformei aici în Zürich. De fiecare dată Dumnezeu a folosit bărbați dedicați. Dacă n-ar fi existat bărbatul lui Dumnezeu, bărbatul ceasului acelui timp, Jean Calvin, atunci n-ar fi avut loc biruința în Genf în anul 1535. De fiecare dată Dumnezeu a putut folosi pe cineva prin care El a vorbit și a putut lucra făcând un nou început. Fie că a fost un Wycliffe în Anglia, fie un Jan Hus în Praga, fie că a fost un John Wesley, fie John Smith sau Menno Simons, de fiecare dată, în vremi diferite, au existat bărbați dedicați pe care Dumnezeu i-a putut folosi în Împărăția Lui. Acum noi am ajuns și trăim în ultima perioadă de timp, o perioadă de timp profetică. Noi nu trăim în timpul Reformei, ci trăim în timpul restituirii tuturor lucrurilor așa cum au fost la început. De fiecare dată Dumnezeu a folosit o gură omenească, i-a trimis pe mesagerii Lui, devreme și târziu, iar noi suntem foarte mulțumitori pentru aceasta. Apoi, în mod deosebit suntem mulțumitori pentru însărcinarea divină, directă, pe care a primit-o fratele Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerse prima venire a lui Hristos, la fel vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Scumpi frați și surori, în Împărăția lui Dumnezeu avem de-a face cu Dumnezeu, avem de-a face cu împlinirea făgăduințelor Lui. În ultimul proroc din Vechiul Testament sunt scrise ambele făgăduințe: ceea ce a trebuit să aibă loc la prima venire a lui Hristos și ceea ce trebuie să se întâmple înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Ambele făgăduințe sunt scrise în ultimul proroc al Vechiului Testament. Pe de o

parte: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*” (Mal. 3:1a). Apoi: „*AȘA VORBEȘTE DOMNUL, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*” (Mal. 4:5).

Scumpi frați și surori, eu pun întrebarea: unde rămâne respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu, respectul față de ceea ce a spus Dumnezeu?

Aceasta noi am accentuat-o de câteva ori în acest loc. În Noul Testament, după încheierea slujbei lui Ioan Botezătorul, Domnul nostru a confirmat clar și deslușit făgăduința din Vechiul Testament, din Mal. 4:5: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile în starea originală*” (Mat. 17:11). În Vechiul Testament a fost făgăduit și spus, iar în Noul Testament a fost confirmat.

O spun încă o dată: unde rămâne respectul față de ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său? Răstălmăcirile te duc pe lângă aceasta. Acum noi suntem introduși în împlinirea a ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Este puternic să trăiești acum și să ai parte de ceea ce face Dumnezeu acum pe pământ. Să fim sinceri, Biblia o au toți, poate că peste un miliard de oameni din creștinism. Câți au slova Bibliei? Dar cui i-a fost descoperit Cuvântul, cui i-a fost descoperit brațul Domnului? Toți au Biblia, toți au interpretările proprii, toți își au bisericile pe care ei și le-au zidit. Dar unde poate ajunge Dumnezeu în dreptul Său? Cum poate ajunge Dumnezeu în dreptul Său cu noi, ca și copiii ai Săi, ca noi să avem parte directă de ceea ce face Dumnezeu acum pe pământ? Noi am auzit-o atât de minunat în cuvântul de introducere. A fost o predică întregă. În cele câteva versete care au fost citite noi am auzit o predică întregă. Este cu adevărat important să respectăm Cuvântul. Așa cum a citit fratele nostru din Brazilia din Ps. 119:105: „*Cuvântul Tău, Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea*”. Ce a spus Reichsgraf von Zinzendorf, fondatorul grupării „Biserica lui Dumnezeu”? „*Dacă Cuvântul Tău nimic n-ar prețui, Cum credința mea ar viețui? Nu-mi pasă de lumi, o mie, Cuvântul Tău de-l împlinesc, mă-nvie*”. Cuvântul a fost pus din nou pe sfeșnic.

Îngăduiți-mi să spun aceasta. Câteodată eu amintesc unele trăiri supranaturale, dar, cu adevărat, de la început, pentru mine Cuvântul a

avut o mare însemnătate. De la început, din copilărie, Cuvântul Dumnezeului nostru a fost tot timpul în inima mea. Deseori am dat această mărturie. În casa noastră Biblia era deschisă pe masă. Biblia era luată de pe masă doar când mâncam și imediat după aceea era așezată din nou pe masă. De la vârsta la care puteam citi, toți ai casei trebuia să citim două versete din Biblie, în timpul serviciului divin din altarul casei noastre. Într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu era la loc de cinste în casa noastră. Sunt foarte mulțumitor pentru aceasta. Voi desigur puteți înțelege.

Frații prezintă peste șapte zeci de citate, mai ales despre tema „celor șapte tunete”, dar ei nu pot aduce în această legătură niciun singur verset biblic. Ce este atunci? Eu trebuie s-o văd în Cuvânt, trebuie s-o găsec confirmat în Cuvânt. Sunt mulțumitor lui Dumnezeu din toată inima, că tot ceea ce a spus fratele Branham am putut-o înțelege corect și o pot încadra biblic în mod corect. Dumnezeu a călăuzit așa că de la început am putut avea parte de propovăduirea și predicile lui. Din tot ceea ce a propovăduit el n-a rămas nicio întrebare și am avut prioritatea de a aduce totul înapoi în Cuvânt.

Am mai spus despre adunările din Marsilia cu fratele Barilier; după acele adunări au venit la mine niște frați din Armenia și mi-au pus întrebarea: „Spune-ne, ce înseamnă cele șapte tunete?” Eu le-am răspuns: „Nu știu. Noapte bună!” Apoi am urcat scările ca să merg în camera mea de hotel. Apoi, în dimineața următoare, vocea Atotputernicului mi-a vorbit – pe Dumnezeul cel viu că este adevărat! – aceasta niciun om nu și-o poate închipui, îți trece prin măduva oaselor: „Robul Meu, scoală-te și citește 2 Timotei 4!”. Am sărit din pat și am citit de la versetul 1 la 5. Apoi m-am întors înapoi la început și când am ajuns la versetul 2 – eu am Biblia în fața mea, 2 Tim. 4:2: „*Propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp...*”. În acea clipă eu am știut că ceea ce nu este scris ca și Cuvânt al lui Dumnezeu nu este gândit să fie propovăduit. Numai ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu este dat liber pentru propovăduire. Eu am înțeles ceea ce este scris în vers. 1: „*Te rog fierbinte, te implor înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa*”. Pus sub un jurământ: să nu propovăduiești nimic altceva decât Cuvântul. Vers. 2: „*Propovăduiește*

Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura”. Apoi: „Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite (basmе)” (vers. 3-4).

Ce a scris Petru? *„În adevăr, v-am făcut cunoscute puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite. Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare”. Cuvântul profetic nu permite nicio răstălmăcire, nicio interpretare.*

Din 1 Petru 1 citim începând de la vers. 22: *„Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”. Aleluia! Laudă Dumnezeului nostru! „Căci orice faptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă, și floarea cade jos”. Acuma vine: „Dar Cuvântul Domnului rămâne în veac...”. Apoi urmează ceva și mai puternic: „Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie” (vers. 25). Nu doar „acesta este Cuvântul”, ci „acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit ca Evanghelie”. Nimic altceva! Ci Cuvântul original al Dumnezeului nostru.*

Vrem s-o accentuăm încă o dată, așa cum este scris aici în vers. 23: *„Ați fost născuți din nou dintr-o sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu, care nu poate putrezi”. Scumpi frați și surori, este atât de important! Așa cum venim în această viață prin nașterea pământească, tot atât de sigur, prin nașterea din nou venim la o viață nouă. Nu este o părere. Înaintea fiecărei nașteri are loc o zămislire, zămislit din Dumnezeu.*

În ambele limbi, grecească și ebraică este folosit același cuvânt „ghenao” atât pentru zămislire cât și pentru naștere. Fie că este scris „noi suntem zămisliți din Dumnezeu”, sau „noi suntem născuți din Dumnezeu” este folosit același cuvânt. Pentru că ceea ce este zămislit

este și născut. „*Tu ești Fiul Meu preaiubit! Astăzi Te-am zămislit*”. Apoi: „*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Mai întâi are loc zămislirea din Duhul și apoi nașterea a ceea ce a fost zămislit. În felul acesta noi primim sămânța Cuvântului lui Dumnezeu. Așa cum Domnul nostru a fost Cuvântul care a devenit trup de carne, Sămânța divină care a fost făgăduită că va veni și va zdrobi capul Șarpelui, Cuvântul a devenit trup și a locuit în mijlocul nostru. Tot așa și noi trebuie să primim Cuvântul. Cât de des am spus-o în acest loc! Îngerul Gavril a venit cu făgăduința la Maria și când el a exprimat-o, ea a crezut-o, Duhul lui Dumnezeu a umbrit-o și astfel Cuvântul a devenit trup și a locuit în mijlocul nostru.

În felul acesta se întâmplă și cu noi. Noi auzim Cuvântul lui Dumnezeu, îl credem, îl primim, Duhul lui Dumnezeu vine asupra Cuvântului pe care l-am primit și zămislește în noi viața nouă, divină. Doar atunci noi primim legătura cu Dumnezeu, dacă viața divină poate fi descoperită în noi. Dacă nu este așa, atunci poate avem credința și o mișcăm în mintea noastră. Dar credința trebuie să fie în inimă. Cuvântul, ca Sămânță, trebuie să cadă în inima noastră, apoi Duhul lui Dumnezeu vine peste acest Cuvânt și aduce la iveală viața nouă divină în noi. Suntem mulțumitori pentru aceste versete.

Să citim încă o dată 1 Petru 1:23: „*Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi*”. Născuți din nou prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu care rămâne în veac. Apoi confirmarea în vers. 25: „*dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie*”.

Îi aducem mulțumiri Dumnezeului celui viu că trăim în acest timp când n-au fost propovăduite doar adevăruri parțiale. Voi toți știți, în fiecare trezire accentul era pus pe o anumită trăire: fie pe pocăință, pe credință, pe nașterea din nou sau pe sfințire. Pe John Wesley îl interesa sfințirea. Atunci femeile trebuiau să se îmbrace așa cum trebuie să se îmbrace femeile. El a pus un mare accent ca în exterior lucrurile să fie exact cum trebuiau să fie și în interior. În diferite treziri a fost pus accentul pe diferitele trăiri, dar apoi a venit trezirea penticostală. O putem spune acum, în parte noi am trăit-o. Aici este un punct esențial: în

fiecare trezire Dumnezeu și-a revărsat Duhul Său peste orice făptură, chiar dacă în învățătură oamenii nu erau în învățătura corectă a întregului Cuvânt. Uitați-vă la trezirea pentecostală și veți vedea că Duhul Sfânt a fost revărsat chiar dacă ei erau în învățătura trinitară. Apoi ei au adus învățătura „Jesus Only” și totuși Duhul lui Dumnezeu a căzut. Aici este un punct: mulți care au primit botezul cu Duhul Sfânt au luat-o ca pe o confirmare proprie că la ei totul este corect. Dar aceasta nu este așa! Botezul cu Duhul Sfânt confirmă doar că Dumnezeu ne-a primit, dar în învățătură totul trebuie să fie corect încadrat. Apoi vine Duhul lui Dumnezeu ca să descopere Cuvântul și să ne arate însemnătatea lui.

Noi personal am trăit cum Duhul Sfânt a căzut când încă eram în învățătura trinitară. Dar apoi când timpul s-a împlinit și Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Său, El ne-a deschis inimile ca să primim descoperirea întregului Cuvânt și să ne corectăm. Eu am spus aceasta deseori aici. Noi am găsit drumul spre fluviul Rin și ne-am botezat unul pe celălalt în Numele Domnului Isus Hristos, fără să ținem seama de „botezul trinitar” care a avut loc înainte. Pentru că Dumnezeu ne-a dăruit har să recunoaștem că aceasta este perioada de timp în care totul trebuie să fie reșezat în starea originală.

În una din adunările din ultima călătorie am fost într-o adunare carismatică. Vă spun: a doua oară eu nu voi mai participa la o astfel de adunare. Sper doar că și acolo au existat oameni cărora Dumnezeu le-a putut vorbi. Dar atâta muzică, atâta ramba-țamba demult n-am mai trăit. În exterior era o „vorbire în limbi”, câteva cuvinte formulate și se spunea: „Aceasta este puterea lui Dumnezeu”. A trecut o oră doar cu „ramba-țamba”, apoi toți au căzut pe podea și au fost acoperiți cu pături. Bărbatul din față spunea: „Aceasta este puterea lui Dumnezeu. Aceasta este puterea lui Dumnezeu”. Nu și încă o dată nu! În niciun loc din Biblie nu este scris că cineva ar fi căzut pe spate. În Biblie este scris că toți au căzut pe fața lor și s-au închinat lui Dumnezeu. Dar oamenii își închipuie ceva, se gândesc că este corect și-l resping pe proroc. Și se poate întâmpla că responsabilul lor îți spune: „Te rog să nu introduci nimic în propovăduire ce ar putea fi contrar doctrinei noastre”. Eu trebuie să propovăduiesc întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu. Nu

pot privi nepăsător la ceea ce se petrece. Eu nu sunt dependent de niciun om. Voi propovădui Cuvântul lui Dumnezeu întotdeauna.

În martie este planificată o călătorie mare în Etiopia, Uganda, Kenya, până în Dar es Salaam. În legătură cu aceasta, vineri m-a sunat un frate din Nairobi. Frații noștri doresc ca adunarea să aibă loc în cea mai mare biserică penticostală, o catedrală cu o capacitate de patru mii de locuri. Fratele Niagi, care acum mă aude, mi-a spus: „Frate Frank, episcopul este aici și dorește să schimbe câteva cuvinte cu tine”. Eu am spus: „Cu mare plăcere”. Acest episcop a spus: „Eu te invit cu mare plăcere. Dar te rog să nu spui nimic ce ar putea crea o controversă”. Eu am spus doar atât: „Până astăzi eu am predicat numai Cuvântul, și în Nairobi doar Cuvântul îl voi predica”. Nu ceea ce oamenii vor să asculte, ci ceea ce cu adevărat Dumnezeu are să ne spună în acest timp, pentru că așa am citit-o în 2 Tim. 4.

Apoi încă un gând. Scumpi frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit așa mult har să rămânem normali în gândirea noastră, în faptele noastre. Așa cum este scris, să-L cinstim pe Dumnezeu, să-I dăm dreptate și să ne orientăm după Cuvântul Său. Așa cum a spus și fratele Branham, cu adevărat să încadrăm totul biblic. Să vă dau două, trei exemple; eu o fac câteodată. De exemplu: când fratele Branham se ruga pentru oameni și a observat că unii n-au fost vindecați pe loc, atunci fratele Branham a vorbit despre creație și a spus: „Poate că au trecut opt sute de ani înainte de a se întâmpla ceea ce Dumnezeu a spus”. Prin aceasta el n-a vrut să schimbe lucrarea de creație, dar el vroia să-i spună persoanei care stătea înaintea lui, și încă n-avea credința de vindecare, căci se poate întâmpla acum, mai târziu sau indiferent cât ar dura; cu aceasta el a dorit să-i încurajeze pe oameni să stăruie în credință, până când Dumnezeu va împlini ceea ce a făgăduit El. Eu știu ceea ce a dorit el să spună când a făcut această afirmație. Niciun om nu trebuie să meargă în față și să spună: „O, a durat opt sute de ani”. Nu! Dumnezeu a zis și s-a întâmplat. „...Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață”. Ceea ce a exprimat Dumnezeu s-a întâmplat. Dar fratele Branham în simplitatea lui a dorit să-i ajute pe toți și pe toți aceia care încă nu puteau crede. Inima lui era deschisă ca să le slujească acestor oameni și să-i ajute pe toți. Îi mulțumim Dumnezeului nostru celui viu pentru harul nemărginit care ne-a fost dăruit.

Apoi avem versetul biblic din Iacov. Scumpi frați și surori, este puternic cum Dumnezeu a vorbit dinainte despre revenirea lui Hristos și i-a putut folosi pe bărbații din Noul Testament pentru ca totul să fie scris și astfel noi o avem astăzi înaintea noastră. Haideti să citim câteva versete din Iacov 5:7 pe care toți le cunoaștem foarte bine.

Începem din Iacov 5:7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Aceasta este tema noastră: revenirea lui Isus Hristos. Apoi ne este dat îndemnul: „*Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare...*”.

Orice ar fi: încercări, prigoană, ocară, negare, orice ar veni, așteptați cu răbdare. Se merită să ai privirea ațintită la Domnul și să-I încredințezi totul. „*Îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie (până la revenirea Domnului)*”. Eu am citit în Biblia noastră. Cuvântul „revenire” este scris de 15 ori în legătură cu revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Deja atunci în timpul apostolilor aceasta era o temă principală. Continuăm. Gândiți-vă: „*Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”.

Noi credem din toată inima ceea ce a spus fratele Branham, că în ultima perioadă de timp va fi semănat și recoltat în același timp. Ploaia timpurie și târzie cad împreună, deodată, și toți aceia care cred Cuvântul lui Dumnezeu din inimă sunt adăugați și devin o parte a Bisericii Mireasă. Este ultima chemare pe care Dumnezeu o lasă să răsună. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă glasul Dumnezeului nostru. Ambele cad în același timp. Cine o știe mai bine decât fiul unui agricultor cât de necesară este ploaia la vremea semănatului? Pământul trebuie să fie înmuiat înainte să fie însămânțat. Cât de bine o știe fiul unui agricultor că la vremea recoltei este necesară ploaia târzie și că fără ploaia târzie nu este nicio recoltă, ci doar dacă ploaia târzie a căzut. Spicele de grâu se pleacă, iar căldura soarelui dă coacerea. Tot așa este și cu ploaia timpurie și târzie. Ceea ce noi am semănat acum ca o sămânță divină aceasta o vom și recolta. Va fi o recoltă bogată.

Și aceasta am citit-o de câteva ori și am auzit cum fratele Branham spune: „Combina va veni”. Apoi un frate Frank, cel mai mic dintre toți pe care Dumnezeu i-a chemat vreodată, poate spune: „Da, eu

am văzut holda de grâu copt”. Acesta este adevărul. Biblia este deschisă înaintea Dumnezeului atotputernic. Era un lan mare de grâu; toate spicele erau plecate în jos și erau puțin atinse de soare, coapte deplin. M-am uitat în stânga mea. Acolo era o combină nouă. Apoi am auzit vocea: „Robul Meu, adună recolta. Combina este pentru tine”. V-am spus aceasta de câteva ori în acest loc. Dumnezeu a călăuzit așa ca ultimul mesaj să cheme afară pe ultimii credincioși adevărați din toate țările și limbile. Acesta nu este doar timpul semănatului; este timpul semănatului, dar este și timpul coacerii. Dumnezeu ne dăruiește har ca să nu mai alergăm în „papuci de copii”, ci să fim aduși la statura de om mare în Hristos și să ajungem la o coacere deplină înaintea Dumnezeului atotputernic. El S-a îngrijit de toate.

Scumpi frați și surori, credeți-o din toată inima: El Se va reîntoarce, iar noi vom fi luați împreună cu El și vom fi la El pentru totdeauna. Aceasta este atât de sigur așa cum a spus-o El. Atât de sigur cum El a făgăduit-o, la fel de sigur se va și întâmpla. Apoi o puteți citi mai ales în 1 Cor. 15, că atunci când Domnul Se va reîntoarce trupurile muritoare vor fi înghițite de nemurire, trupul acesta trecător va fi îmbrăcat în neputrezire. Permiteți-mi să citesc ceea ce m-a mișcat de aici.

1 Cor. 15:54: *„Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: «Moartea a fost înghițită de biruință»”*.

Când Domnul nostru a înviat țepușul morții a fost scos afară, moartea a fost biruită. Dar la revenirea Domnului moartea va fi înghițită prin biruință. Noi nu vom mai auzi nimic de moarte și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Ne întoarcem repede la Iacov 5. Este minunat cum bărbații lui Dumnezeu au fost călăuziți de Duhul lui Dumnezeu ca să prezinte ceea ce este important, esența.

Citim Iacov 5:8: *„Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape”*.

Scumpi frați și surori, acum două mii de ani s-a scris acest verset pentru tine și pentru mine, pentru noi care trăim astăzi, este scris pentru noi: *„Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape”*.

Acum vă rog să fiți atenți la această avertizare care ne este dată nouă tuturor: „*Nu vă plângeți unii împotriva altora*”. Să n-o faceți! Scumpi frați: „*Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă*” (Iac. 5:9).

Apoi din nou îndemnul: „*Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele Domnului*” (Iac. 5:10). Și noi trecem prin suferințe, prin ocară, prin batjocură. Dar aici este scris: „*Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele Domnului*”. Prorocii au fost prigonți, au fost uciși, respinși, dar ei ne-au lăsat Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai departe, în Iacov 5:11 este scris: „*Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul și cum Domnul este plin de milă și de îndurare*”.

Rămâne doar mulțumirea. Dumnezeu a dăruit har până acum. În toate suferințele care vin și trec peste noi, noi suntem întăriți. Noi nu suntem zidiți pe nisipul mișcător, ci suntem zidiți pe stâncă. Pot veni furtunile, pot bate vânturile. Nu ești zidit prin puterea ta, ci noi suntem zidiți și stăm pe stâncă. Noi putem recunoaște că Dumnezeu are o Biserică pe pământ care nu se potrivește nicăieri. Nu într-o denotație, nici în cealaltă, nicăieri! „*Voi nu sunteți din această lume, după cum Eu nu sunt din această lume* (Ioan 17:14)... *Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi*” (Ioan 15:20). Noi am pășit pe urmele Domnului nostru. Așa cum cărturarii L-au prigonit și L-au blestemat tot așa se va întâmpla și se întâmplă cu noi în acest timp. Dar noi privim la Domnul și spunem: Tu i-ai ajutat pe toți prorocii, i-ai ajutat pe toți aceia care au fost prigonți, și vei fi și cu noi până când vom vedea ceea ce am crezut.

Mai citim trei versete din Fapte unde, prin însărcinarea lui Dumnezeu, privitor la slujba dată lui, Pavel a spus că desăvârșirea va avea loc și slujba va fi dusă la încheiere. Din Fapte 20 citim vers. 24: „*Dar eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am*

primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu”.

Eu n-am nimic pe pământul acesta. Despre ce este vorba? Este vorba ca slujba să fie dusă la încheiere, ca ultimul mesaj să-i ajungă pe ultimii de pe pământ și să se împlinească Cuvântul: „*Evanghelia aceasta a Împărăției să fie propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*”. Așa cum este scris și în Apoc. 14:6: „*Și am văzut un alt înger, care zbură prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod*”. Într-adevăr acest timp în care trăim acum este timpul lui Dumnezeu. Ultimul mesaj, ultima chemare ajunge la toate popoarele și limbile de pe pământ. Dumnezeu a trimis prorocul Său ca să ne dăruiască introducerea în întregul Său plan de răscumpărare.

Cât de des am accentuat în acest loc: scumpi frați și surori, cine dintre noi ar fi știut ce s-a întâmplat în Grădina Edenului? Biblia este scrisă în pilde. Dar noi am auzit de la un bărbat al lui Dumnezeu ceea ce s-a întâmplat cu adevărat: două semințe diferite au fost însămânțate și se aflau în pânțele aceleași mame. Exact așa se întâmplă acum, sunt două semințe diferite. Ce să faci cu aceasta? Dar doar sămânța lui Dumnezeu este aceea care este importantă: Cuvântul lui Dumnezeu. Nicio răstălmăcire, nicio amăgire! Și acest lucru l-am spus în acest loc și îl spun pe întregul pământ, în fiecare predică, cum și fratele Branham a accentuat: Păcatul străvechi a fost necredința. Cum a venit la iveală necredința? În Geneza 3 este scris că Satan a strecurat îndoială în inima Evei, punând un semn de întrebare în urma cuvintelor spuse de Dumnezeu lui Adam și la care a adăugat un singur cuvânt. Fratele Branham a accentuat puternic aceasta și a comparat-o cu Apoc. 22, ultimele versete: „*Dacă va adăuga cineva ceva sau dacă va scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții*”.

Biblia este mărturia încheiată a Dumnezeului nostru. Dar noi vedem că Satan a venit și a adăugat Cuvântului original cuvântul „nu”: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină?»*”(Gen. 3:2). Dumnezeu a spus: „*Poți să mănânci după*

plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci...” (Gen. 2:16-17). După aceea Satan s-a furișat la Eva și i-a strecurat aceste cuvinte: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu măncați din toți pomii din grădină?»*”. Dar Dumnezeu spusese: „*Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci*”. Citiți odată din Geneza 2 și apoi din Geneza 3. Satan a adăugat un singur cuvânt la Cuvântul original al lui Dumnezeu și schimbat întregul sens al cuvintelor spuse de Dumnezeu. Eva a fost prinsă în această cursă, nu s-a mai putut elibera și s-a afundat cu totul în amăgire.

Voi nu veți scoate și nu veți adăuga niciun cuvânt la Cuvântul Lui original. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu rămâne așa cum este, este mărturia încheiată a Dumnezeului nostru, o dată pentru totdeauna. Chiar dacă vine cineva și vorbește despre „cele șapte tunete” trimiteți-l acasă, trimiteți-l acasă cât se poate de repede!

Citim din Fapte 20:27: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”.

Frați și surori, fiți odată sinceri. N-am propovăduit noi Adevărul în acest loc în toți anii aceștia, fără să atacăm pe nimeni? Chiar dacă trebuie să spunem: că nu există trei persoane veșnice; dacă aici trebuie să spunem că există numai un Singur Dumnezeu veșnic, atunci noi spunem aceasta în Numele Domnului. Am judecat noi pe toți ceilalți care au fost născuți în rătăcire, din generație în generație, când am spus aceasta? Nu, n-am făcut-o. Noi am spus aceasta, purtând o mare durere. Dar trebuie să spunem că cuvântul „trinitate” nu se găsește în Biblie, în Biblie nu este scris despre un „dumnezeu triunic”. În Biblie nu se găsește nici o singură dată terminologia „Dumnezeu Fiul”, nici o sigură dată „Dumnezeu Duhul Sfânt”. Dar de șasesprezece ori este scris: „Lăudat și cinstit să fie Dumnezeu Tatăl Domnului nostru Isus Hristos”. Dumnezeu ne-a dăruit har, ne-a descoperit și am primit respectul față de Cuvântul Său, prin Duhul Sfânt. Nu trei persoane! Eu știu că poate în cineva se ridică o poticnire. Eu o arăt tuturor oamenilor de pe întregul pământ. Trinitatea este crezută de toate bisericile și apoi ei spun: „Tatăl este veșnic; Fiul este veșnic; Duhul Sfânt este veșnic. Tatăl este atotputernic; Fiul este atotputernic; Duhul Sfânt este atotputernic”. Nu, nu există trei

atotputernici. Există un Singur Dumnezeu atotputernic adevărat. Acest Singur Dumnezeu S-a descoperit în cer, ca Tată, în Fiul Său născut, pe pământ și în noi, prin Duhul Sfânt. El S-a descoperit ca să împlinească planul Său veșnic de mântuire și să ne reazeze ca fii și fiice în starea de înfiere, cum este scris în Gal. 4. Mulțumesc Dumnezeului atotputernic pentru descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Ca să știm că Dumnezeu S-a descoperit în trup de carne, așa cum ne este lăsat scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Să cuprindem. Scumpi frați și surori, și acest lucru îmi vine acum în minte. Cu privire la botez, dacă cineva citește încet va vedea că este scris: „*Botezați-i în Numele* (singular)...”. Nu „numele (plural)”, ci „*Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*”. Înainte de a boteza „*în Numele...*” eu trebuie să cunosc acest Nume. De aceea toți au fost și sunt botezați în Numele Domnului Isus Hristos, fie în Fapte 2, Fapte 8, Fapte 10 sau Fapte 19, toți care s-au pocăit și au devenit credincioși au fost botezați în Numele Domnului *Isus Hristos – acesta este Numele* de legământ nou testamentar în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul, prin Duhul Sfânt. Lui, Singurului Dumnezeu Îi dăm toată cinstea și lauda pentru că El ne-a scos afară din prizonieratul babilonian, ne-a adus înapoi în Sion, ne-a adus înapoi la Cuvântul care a ieșit din Ierusalim. Nu la ceea ce este de obârșie romană, ci la ceea ce a ieșit din Ierusalim. Învățătura originală trebuia să iasă din Sion, și din Ierusalim Cuvântul Domnului. Așa s-a întâmplat și așa o credem până în ziua de astăzi și-I suntem mulțumitori Domnului din toată inima.

Toți care aveți cereri de rugăciune, necazuri, greutăți, încredeți-vă în Domnul. S-o spunem acum la încheiere: Domnul nostru a venit într-un trup de carne. Cuvântul s-a făcut trup de carne și în trupul Său a luat asupra Lui tot ceea ce ar putea lovi ființa noastră trupească și a pironit-o pe cruce (Is. 53). Pe cât de adevărat este că El a murit și Și-a vărsat Sângele, pe atât de sigur este că noi suntem vindecați în rănilor Lui. Deja în Isaia 53 aceste lucruri au fost spuse și scrise la timpul trecut ca și cum s-ar fi împlinit deja. Nu că „vom fi vindecați”, ci „am fost vindecați”. Pentru că deja în ochii lui Dumnezeu lucrarea era isprăvită, desăvârșită. Răscumpărarea este isprăvită, Dumnezeu ne-a dăruit mântuirea sufletului, vindecarea trupului, eliberarea duhului, totul. Pe

crucea Golgotei Domnul și Răscumpărătorul nostru a strigat: „S-a ispărvit!”.

Fie ca și astăzi toți care au un necaz, o dorință de rugăciune și vor să o aducă Domnului să se încreadă în El. Noi ne vom ruga împreună, Îl vom ruga pe Dumnezeu ca El să-Și confirme Cuvântul în viețile noastre pentru că noi credem Cuvântul Său din toată inima. Prin har, noi vom vedea împlinirea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit și astăzi le vom trăi, prin har. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi dăm slavă și cinste în vecii vecilor în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Să ne ridicăm, să ne rugăm și să-I mulțumim Domnului. În timp ce ținem capetele plecate, stăm liniștiți în rugăciune înaintea Dumnezeului nostru și credem din toată inima că în Isus Hristos, Domnul nostru noi am primit în dar răscumpărarea deplină, iertarea deplină, împăcarea, harul și mântuirea. Dacă este ceva în Hristos este o faptură nouă, o creatură nouă. Lucrurile vechi au trecut. Totul s-a făcut nou. De asemenea noi care avem privirea ațintită spre țintă nu ne uităm în urmă. Lăsăm în urma noastră tot ceea ce aparține de trecut, ne încredem în Domnul, ne uităm înainte pentru că revenirea lui Isus Hristos este aproape. Niciunul dintre noi nu știe ora și ziua, dar știm un lucru; deseori am accentuat ceea ce a spus Domnul nostru: „Când toate aceste lucruri încep să se întâmple ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie”.

Fie ca astăzi, toți care sunt în legătură directă, indiferent unde vă aflați pe pământ, aduceți necazurile și greutatea voastră Domnului. Împreună vom crede, împreună ne vom ruga și împreună vom trăi că Dumnezeu Își confirmă Cuvântul. Înainte să ne rugăm, permiteți-mi să vă întreb dacă în acest loc sunt persoane care doresc să-și dedice deplin viața Domnului. Vă rog ridicați scurt mâna. Sunt câteva persoane. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Dacă avem dorințe de rugăciune pe care să le aducem Domnului, vă rog ridicați mâna acum. Da, peste tot sunt mâini ridicate. Peste tot sunt necazuri. O ultimă întrebare: Cine dorește ca să-i fie descoperit Cuvântul așa cum a vrut Dumnezeu s-o facă, astfel ca Duhul Sfânt să ne călăuzească în tot adevărul? Acesta este timpul, aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o. Măhrama este dată la o parte de peste ochii și inimile noastre și noi putem vedea

descoperirea lui Isus Hristos, să trăim împlinirea profeției biblice, să auzim ultimul mesaj, să ieșim afară, să ne separăm de tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Avem dreptul să credem așa cum zice Scriptura. Ce mare har! Ce prioritate!

Iubite Domn, veșnicule Dumnezeu credincios, Tu te uiți asupra acestei adunări, Tu ne vezi pe toți, îi vezi pe toți care ne ascultă și ne văd de pe întregul pământ. Binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge. Dăruiește descoperirea Cuvântului Tău și a Duhului Tău, dăruiește har ca să devenim niște oameni care avem privirea ațintită spre țință. Ne îndreptăm ochiul spre Tine: Începătorul și Desăvârșitorul credinței noastre.

Iubite Domn, împreună Îți mulțumim din toată inima pentru marea prioritate că acum putem asculta adevăratul Cuvânt, ultimul mesaj, ultima chemare, și prin aceasta noi primim confirmarea că suntem parte din Mireasa Mielului, căci doar Mireasa va asculta de glasul Mirelui.

Iubite Domn, dăruiește har ca toți care ascultă acum Cuvântul Tău să creadă, să aibă toate trăirile mântuitoare: pocăința, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt, pecetluirea cu Duhul Sfânt, ca Tu să-Ți desăvârșești lucrarea, să Te reîntorci și să ne iei Acasă. Maranata! Vino în curând Doamne Isuse! Binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sângele Tău. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău minunat și slăvit, Isus. Aleluia! Amin. Cinste, închinare și mărire Numelui Tău! Aleluia!

Mare Dumnezeu, din toată inima Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele. Astăzi Îți mulțumesc în mod deosebit că pot s-o spun în acest loc: ferice de ochii voștri că văd, ferice de urechile voastre că aud, ferice de inimile voastre pentru că ele cred și primesc. Sunt convins înaintea Feței lui Dumnezeu că toți care astăzi au o ureche să asculte au auzit și au înțeles ceea ce a spus bisericilor Duhul. Credinciosul Domn Își va desăvârși lucrarea pentru ziua glorioasă a revenirii Lui. Așa cum au cântat cântăreții: trâmbița va răsuna. Iubite Domn, împreună Îți mulțumim din toată inima pentru ceea ce faci Tu acum, conform Cuvântului Tău, prin Duhul Sfânt. Totul este har. Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Timpul gonește, revenirea Domnului nostru este tot mai aproape. Aleluia! Amin.